

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoE/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714205060
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8714205060.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advocate s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej N. C., L.: XX.XX.XXXX, G.Á. XXX, XXX XX B., o vymoženie D. X.XXX,XX eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 14.02.2022, č. k. 11Er/286/2014 - 29, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie exekúciu zastavil. Vyslovil, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený bol povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku opísaním rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a pripojiť dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú v lehote 30 dní odo dňa účinnosti zákona č. 438/2015 Z. z., teda do 22.01.2016. Z obsahu spisu zistil, že oprávnený doručil doplnenie návrhu súdnemu exekútorovi a súdu bolo toto podanie doručené až dňom 04.02.2016, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby. Keďže oprávnený si nespĺnil zákonnú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, súd prvej inštancie postupom podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil. O trovách konania účastníkov rozhodol podľa § 203 a nasl. Exekučného poriadku.

3. Proti tomuto uzneseniu podal včas odvolanie oprávnený, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Oprávnený je toho názoru, že novela Exekučného poriadku, týkajúca sa doplnenia návrhom na vykonanie exekúcie v exekučných veciach, ktoré sa vykonávajú na podklade zmenky, sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Zároveň oprávnený poukazuje na ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktoré odkazuje na fyzickú osobu, pričom hlavný kauzálny vzťah, ako aj predmetné exekučné konanie sa od začiatku vzťahuje na fyzickú osobu, ktorá uzatvorila zmluvu o úvere na výkon podnikania. Oprávnený má za to, že sa predmetné ustanovenia na dané exekučné konanie nemôžu aplikovať, keďže hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko fyzická osoba v čase podpísania zmluvy o úvere a vystavení zmenky prehlásila, že peňažné prostriedky žiadala poskytnúť na výkon podnikania. Vzhľadom na to, že rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinným, vrátane dôkazov, ktoré ich osvedčujú, boli súčasťou exekučného spisu, oprávnený má za to, že si splnil povinnosť, ktorá plynula z § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Na základe týchto skutočností navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Povinná sa k odvolaniu nevyjadрила.

5. Odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

6. Odvolací súd posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením a teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

7. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

8. Podľa § 243h zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu (s povinným). Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

10. Podľa ust. § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

11. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že návrh na vykonanie exekúcie je potrebné v lehote 30 dní, t. j. do 22.01.2016 doplniť priamo exekučnému súdu. Súdu prvej inštancie nemožno vyčítať, ak vyžaduje, aby bolo doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručené včas priamo exekučnému súdu. Postup súdu prvej inštancie je ústavne konformný, pričom dôvod zastavenia exekúcie bol dostatočne odôvodnený, preto rozhodnutie nemožno považovať za arbitrárne. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky. Ústavný súd SR vo viacerých rozhodnutiach uviedol, že „Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v posudzovanej veci postupoval a rozhodol ústavne akceptovateľným spôsobom, keď predmetnú exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku z dôvodu, že návrh na vykonanie exekúcie nebol v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnený podaním doručeným v zákonnej lehote priamo exekučnému súdu. Hoci ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu, alebo súdному exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku). Aj preto bolo tiež vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotnej sťažovateľky, k predmetu činnosti ktorej patrí aj vymáhanie pohľadávok, aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručila v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdному exekútorovi. V nadväznosti na uvedené ústavný súd tiež poukazuje na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právneho záveru okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie.“ (viď uznesenie ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 564/2016 z 13. septembra 2016, uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS. 774/2016-7 zo dňa 27.10.2016).

12. V posudzovanom prípade bolo preukázané splnenie predpokladov pre zastavenie exekúcie, pretože oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku (§ 243f ods. 5 Exekučného poriadku).

13. Uznesenie je v celom rozsahu vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Oprávnený v odvolacom konaní nebol úspešný, súdnemu exekútorovi a povinným preukázateľne žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).